

§ 234 (U. § 213, jfr. Mot. Sp. 330) opretholder Straffelovens § 185, idet man — i Modsætning til Kommissionen — foreslaar Straf ikke blot for den, som ved uterligt Forhold krænker Blufærdigheden, men ogsaa for den, som paa lige Maade giver offentlig Forargelse.

§ 235 (U. § 214, jfr. Mot. Sp. 330—31) svarer til Bestemmelsen i Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 § 2, 1ste Stk.

§ 236 (U. § 215, jfr. Mot. 331—32) om Udbredelse af utugtige Skrifter m. v. træder i Stedet for Straffelovens § 184. Den foreslaaede, fra Udkastets § 215 paa forskellige Punkter afvigende, Affattelse skyldes særlig Ønsket om at bringe Reglerne i Overensstemmelse med den i Genève den 12. September 1923 afsluttede Konvention om Bekæmpelse af Omsætning og Udbredelse af utugtige Offentliggørelser.

§ 237 (U. L. om Forseelser § 26, jfr. Mot. Sp. 404) træder i Stedet for Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 § 3, 3die Stk. Kommissionens Udkast indeholder i Forhold til denne Bestemmelse en væsentlig Begrænsning, idet Strafbarheden er betinget af, at Reklamering for eller Følbydelse af Genstande, der er tjenlige til at forebygge Følger af Samleje, sker paa forargelig Maade. Justitsministeriet har ment at burde udelade denne Begrænsning af det strafbares Omraade for saa vidt angaar Reklamering, og har derhos udtrykkelig fremhævet Udstillen af de paa-gældende Genstande som et strafbart Forhold. Det er saaledes efter Lovforslaget kun Udbyden til Salg, der skal være sket paa forargelig Maade, for at kunne straffes.

Der næst foreslaar Ministeriet Bestemmelsen udvidet til ogsaa at omfatte den, som reklamerer for eller udstiller eller, som paa forargelig Maade udbyder til Salg Genstande, der er tjenlige til at afbryde Svangerskab. Der tænkes herved særlig paa de saakaldte Modersprøjter med langt Rør, der i Følge Oplysning fra Sundhedsstyrelsen overhovedet kun kan anses at have Betydning som fosterfordrivende Middel og hvis Anvendelse i adskillige Tilfælde vides at have foraarsaget Dødsfald, og uden kyndig Vejledning under alle Omstændigheder er forbundet med ikke ringe Fare. Den foreslaaede Bestemmelse, der synes naturligt at slutte sig til Paragraffens øvrige Indhold, er Udtryk for et i Justitsministeriet i de senere Aar næret Ønske om at modarbejde Anvendelsen af disse Apparater, for hvilke der reklameres stærkt, og som synes at være Genstand for stor Omsætning.

Der er i Lovforslaget ligesom i Udkastet ikke optaget nogen til Straffelovens § 178 svarende Bestemmelse om Straf for forargeligt Samliv. Den almindelige Retsfølelse vil sikkert nu ikke finde det naturligt, at saadant Forhold straffes; den efterhaanden ganske forsvindende Anvendelse af Straffelovens § 178 taler afgjort i denne Retning.

25de Kapitel.

Forbrydelser mod Liv og Legeme.

Bestemmelserne i dette Kapitel træder i Stedet for Straffelovens 17de Kapitel om Manddrab, 18de Kapitel om Vold paa Person og Legemsbeskadigelse og 19de Kapitel om Duel. De i Kapitel 25 omhandlede Forbrydelser kan udsondres i følgende Grupper:

1) *Manddrab*, §§ 238—242 (U. §§ 216—220),

2) *Drab af Foster*, § 243 (U. § 221),

3) *Legemsangreb*, §§ 244—249 (U. §§ 222—227) og

4) Handlinger, der er strafbare, fordi de forvolder *Fare for enkelte Personers Liv eller Helbred*, §§ 250—257 (U. §§ 228—234 og U. L. om Forseelser § 36, Nr. 2 og 3 samt § 38).

Derimod er der ligesom i Udkastet ikke fundet Grund til at optage særlige Bestemmelser om *Duel*, jfr. Mot. Sp. 332.

1. Til §§ 238—242. (U. §§ 216—220, jfr. Mot. Sp. 332—38).

Den almindelige Bestemmelse om *Manddrab* haves i § 238 (U. § 216, jfr. Mot. Sp. 332—33). Denne adskiller sig fra Straffelovens Bestemmelser derved, at Sondringen mellem Drab (Strfls. § 186) og Mord (Strfls. § 190) er opgivet, at der ikke findes nogen til Straffelovens § 187 svarende Bestemmelse om en særlig mild Straf, naar Gerningen under nærmere angivne Omstændigheder er udøvet i oprørt Sindsstemning, jfr. derimod den almindelige Regel herom i Lovforslagets § 88, Nr. 3 og Stk. 2, og at der ikke, saaledes som i Straffelovens § 191, er fastsat en særlig streng Straf for Drab af Slægtninge i opstigende Linie eller af Ægtefælle.

Man har nedsat det i Udkastet foreslaaede Minimum for Straffen fra 5 til 4 Aars Fængsel, saaledes at dette falder sammen med det i § 242 foreslaaede Maksimum af Straffen for uagtsomt Drab.